

ТОНЯ ТРАЙКОВА САРКОФАГ

chitanka.info

Сред просторните зали с безценно богатство
спеше времето в своята урна.
Над главите ни тленни посипа праха си
златен прах от магична култура.
Колко жалки изглеждаха сухите мумии —
експонати под стъклен капак.
Някой варварски бе ги ограбил. Безшумно
приблизих до един саркофаг.
Той бе черен, изящен, със своята форма
ми напомни разтворена мида,
ала вътре бе пълен със смърт, чак догоре
напоен беше с нейния мирис.
Сладка смърт. Как слугите ѝ тъмни и знатни
тук сакрални слова са мълвили
и дълбали са образа, името, знаците,
от които са черпели сила.
За да може отвъд да премине красиво,
балсамиран, повит от жреците
и готов за живот след съда на Озирис
този, който го беше почитал.
Сладка смърт. Пожелах я и нейната милост
ме обзе, от света ме откъсна,
тя влечеше безумно, бе в мен се вселила
и за връщане ставаше късно.
Постоях в саркофага за миг, но ми стигна
и мигът да не съм вече същата.
И когато най-сетне вкъщи пристигнах,
да не съм, да не съм вече вкъщи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.